

Aktiekapitalen udgør 750 000 Kr., hvoraf Staten ejer 377 875 Kr., men ved Tillægsbevillingen for 1915—16 fik Finansministeriet Bemyndigelse til at lade Statskassen garantere De danske Sukkerfabrikker den Del af deres Udlæg paa Fabrikken, der oversteg 500 000 Kr., og som ikke kunde dækkes gennem den Panteret, Sukkerfabrikkerne havde i alt, hvad St. Croix Sukkerfabrik ejer og ejede. Garantien gjaldt kun til 31. August 1917. Og medens De danske Sukkerfabrikker ved Udgangen af Aaret 1914—15 havde 552 292 Kr. 11 Ø. til gode paa St. Croix, var Gælden den 31. August 1917 vokset til 629 933 Kr. 78 Ø. Staten indgik ikke desto mindre paa at forny Garantien indtil 31. August 1922; det skete paa Tillægsbevillingsloven for Finansaaet 1917—18 ved Ændringsforslag til § 3. Den 31. August 1921 var Sukkerfabrikkens Tilgodehavende steget til 781 633 Kr. 45 Ø., men alligevel besluttede Finansministeriet sig til at søge Hjemmel ved Tillægsbevillingsloven for 1921—22 til at forny den omtalte Garanti; men denne Garantitilladelse, som blev givet, har Finansministeren ikke benyttet sig af, da det blev oplyst, at Forholdene paa Fabrikken var blevet yderligere forværret, hvorfor Fabrikken ogsaa besluttede sig til at standse sin Drift. Nu ved Regnskabet for 1921—22 har Sukkerfabrikkerne pr. 31. August et Tilgodehavende af 1 416 404 Kr. 54 Ø., og af det Tab med Erdrag af 500 000 Kr., som Sukkerfabrikkerne hæfter for, er der altsaa til Rest 916 404 Kr. 54 Ø., som Staten i Henhold til den givne Garanti skal dække, for saa vidt Panteretten ikke kan dække hele Tilgodehavendet, hvad man mener der ingen Udsigt er til. Endvidere hedder det i vedkommende Skrivelse, at udover disse Udgifter hæfter Statskassen yderligere for de med Likvidationen forbundne Udgifter. Følgelig kan man gaa ud fra, at det er mellem 900 000 Kr. og 1 Mill. Kr., Statens Tab vil blive ved denne Fabrik.

For § 5's Vedkommende har der været et Samraad med Hensyn til Skatter om en yderligere Specificering af de forskellige Konti. Jeg skal ikke nærmere omtale dette Samraad, da det vil blive omtalt fra anden Side.

Hermed skal jeg anbefale samtlige Ændringsforslag, alle stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget.

L. Rasmussen: Jeg skal ganske kort omtale et Par Samraad, som findes nævnt

i Betænkningen under Nr. 148 og 151. Under Nr. 148 har hele Finansudvalget taget Forbehold til tredie Behandling med Hensyn til overordentlige Tilskud til Afholdelse af Udgifter ved Hofholdningen, idet det er bebudet fra Ministeriet, at der vil komme Ændringsforslag om Nedsættelse af det Beløb paa 250 000 Kr., som findes opført hertil paa Finanslovsforslaget. Mindretallet, Radikale og Socialdemokrater, agter ligesom i Fjor at stille Ændringsforslag om, at hele Beløbet stryges, men afventer Ministeriets Forslag, inden det nævnte Ændringsforslag fremsættes.

Under Nr. 150 findes omtalt et Samraad angaaende Inddrivning af Renter og Afdrag af de 500 Kr.s Laan til Haandværkere m. fl. Der blev for nogle Aar siden bevilget Laan paa 500 Kr. til Haandværkere, der paa Grund af Dyrtiden og andre Forhold var vanskeligt stillet, og mindre Laan til mindre Landbrugere; i begge Tilfælde var det fastslaaet, at man i 1922—23 skulde begynde at afdrage disse Laan. Det har imidlertid i adskillige Tilfælde vist sig vanskeligt for de paagældende at udrede disse Afdrag. Ministeren har opgivet, at i alle saadanne Tilfælde, hvor der var kommet et Andragende til Ministeriet om at blive fri for Afdrag eller at faa Henstand, og hvor Ministeriet, efter at have spurgt den lokale Kommunalbestyrelse, havde faaet at vide, at det efter dens Skøn var vanskeligt for den paagældende at udrede Beløbet, er der givet Henstand. Naar der har fundet Inddrivelse Sted hos saadanne, der egentlig kunde være blevet fri for at betale Afdraget, er det af Ministeren opgivet kun at være sket i saadanne Tilfælde, hvor man har undladt at indsende Andragende om at blive fri, men ganske rolig har undladt at betale Beløbet.

Jeg gaar derefter over til det, som efter min Mening er det interessanteste under Finansministeriets Budget, nemlig den Redegørelse, Finansudvalget hvert Aar faar om Kassebeholdningens Størrelse. Den findes i Betænkningen under Nr. 34. Det er Oplysninger af en saadan Art, at de kan give god Anledning til, at vi begynder at undersøge, hvorledes de økonomiske Forhold i Øjeblikket er. Det har i Anledning af de Forhandlinger, der har fundet Sted i de sidste fire Dage, fra Konservative og Venstres Side været nævnt, at det var under Tingets Værdighed at beskæftige sig saa længe med saadanne Forhold, det var paa Tide, at vi kom ind paa en Undersøgelse af det,